

Élhető tájért, értékes fáért együtt! Természetesen.

I. sz. program (Bakonyerdő Zrt. Balatonfüredi Erdészet, Hegyestű)

Feketefenyves átalakítása természetes lombos erdővé a Balaton-felvidéken.

Hegyestűi geológiai bemutatóbely panorámával és borkóstolóval.

Balatonfüredi Tagore sétány megtekintése.

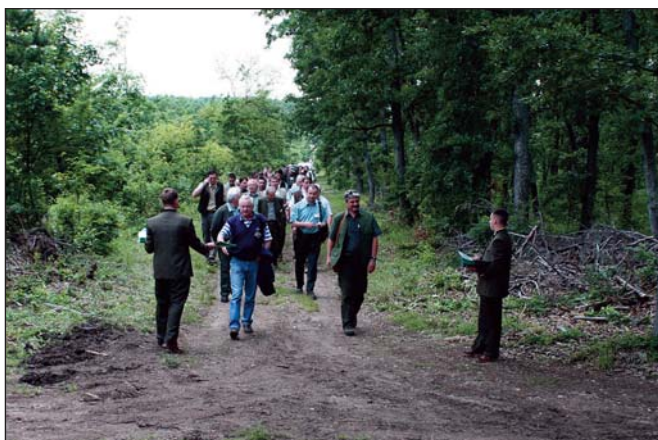
A balatonakali szakmai program során az itt található, vélhetően telepített, elegenden feketefenyvesek őshonos, állékony, lombos erdőkké történő átalakításának különböző fázisait tekinthették meg a résztvevők, akik láthattak fris-

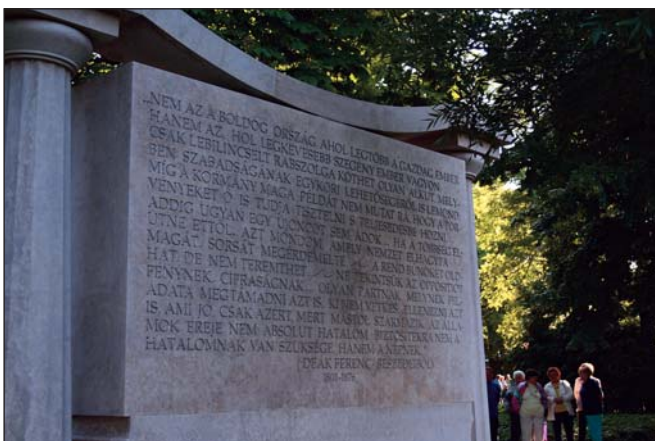
Füred, magyar falu, Zala, az új rendez. szer. Veszprém vmegyében, igen közel a Balatonhoz, Veszprémhez 3 óra, 186 kath., 921 ref. 20 zsidó lak. Van egy szép új ref. szentegyháza, nagy erdeje, szép szőlőhegye, melly igen erős olajos, aranyszínű bort terem. Szántó földje kevés. F. u. közbirtokos urak, és a Veszprém káptalan. Savanyúvize s földje Magyarországon az első közé tartozik.

sen, ill. egy-két-három éve végvágott fenyvest és befejezéshez közelítő felújítást is. A természetes folyamatokra alapozott átalakítás jó példája a természet és az erdész együtt munkálkodásának.

Hegyestűn megtekintettük a Balaton-felvidéki Nemzeti Park geológiai bemutatóhelyét, a geológiai kiállítást, a felhagyott bazaltbányát, és a hegyre felkapaszkodva megcsodálhattuk a Bala-

ton-felvidék változatos vidékét. Balatonfüreden, a világhírű Tagore sétányon rézfűvös együttes várta a vendégeket, amit ünnepi köszöntő és köszönetnyilvánítás követett.

II. sz. program (Bakonyerdő Zrt. Monostorapáti Erdészet)

Magyarország piacvezető parkettagyárának megtekintése, a Balaton-felvidéki Erdei Iskola ünnepélyes avatója, ízelítő a balatoni borokból.

A Bakonyerdő Zrt. zalahalápi parkettagyárának bemutatásával kezdődött a program. Itt ismertették az új technológiai fejlesztéseket és az ország első PanLoc rendszerű, önzáró, minőségi készparketta gyártását. A gyárból a Monostorapáti Erdészet területére, a Balaton-felvidéki Erdei Iskola ünnepélyes átadásához buszoztak át a résztvevők, bemutatták az épületeket, a kiegészítő létesítményeket, valamint az Öreg-bükk tanösvény egy szakaszát. Az iskola melletti réten gazdag motorfűrész-kiállítást tekinthettek meg a résztvevők.

Haláp, magyar falu; Zala megyében, Tapolczához 1/2 óra, egy magánló hegy tövében: 612 kath., 9 zsidó lak., kath. paroch. Szentegyházzal. Határa homokos; bora sok; erdeje van. F. u. közbirtokosok. Ut. p. Sümeg.

Monostor-Apáti, magyar falu, Zala vgyében, a budai országútban, az Éger vizénél, 1004 kath., 5 zsidó lak. Kath. paroch. szentegyház. Nagy kiterjedésű erdeje bikk, tölgy, cser és gyertyánfákból áll. Közepén van egy puszta kolostor és szentegyház. Gabonatermő földje bő és jó. Rétfői gazdagok; vízimalmokkal bír. F. u. a veszprémi püspök. Ut. p. Sümeg.

III. sz. program (Bakonyerdő Zrt. Farkasgyepői, Ugodi Erdészet)

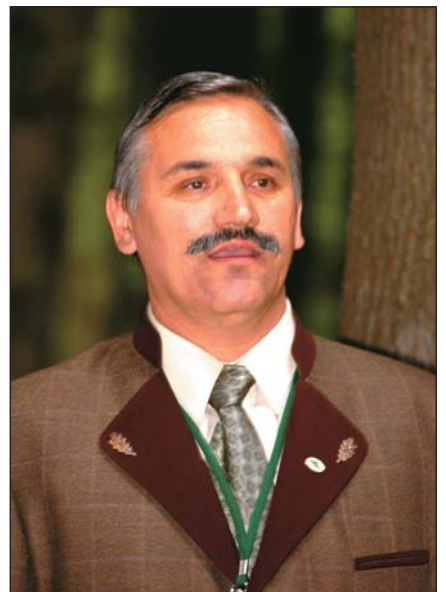
*Rotb Gyula és Majer Antal nyomdokán.
Bakonyi bükkgazdálkodás és vadászat.
A Rotb Gyula tanösvény avatása.*

A program során a Magas-Bakonnyal ismerkedhettek meg a résztvevők. Farkasgyepűn, az autós pihenőtől induló „Roth Gyula tanösvény” avatása után rövid sétát tehattünk a Pisztrángos-tóig. A tanösvény az 1936-os IX. IUFRO kongresszus útvonalát eleveníti fel, bemutatva az akkori kísérleteket, melyeket Roth Gyula vezetett. Az Ugodi Erdészet területén a bakonyi bükkgazdálkodásról kaphattak információt a jelenlévők.

A Witt emlékhelynél nagyszerű panoráma nyílt a Bakonyra. Huszárok-előpusztán a Bakonyerdő Zrt. vadgazdálkodása került bemutatásra, kis fegyverés trófeakiállításal együtt, ahol megnyitották a Széchenyi Zsigmond emlékszóbat.

Farkasgyepű v. Koplaló, puszta, Veszprém vármegyében. Ut. posta Városlőd.

Bakonybél, magyar falu, Veszprém vgyében a Bakony közepén, egy keskeny, de kies völgyben, 1044 kath. lak s paroch. szentegyházzal. Apátságát még Szent-István király alapította a benedekiek számára, s 1030-ban megerősített. Ezelőtt független volt, de most a szentmártoni főapáttól függ. Határa igen hegyes és nem igen termékeny. Századoktól fenálló bikkes, tölgyes erdeje igen szép. A helység felett fölemelkedő Somhegy, legmagasabb hegycsúcs a Bakonyban. F. u. a bakonybéli apátság. Ut. p. Veszprém.

IV. sz. program (HM VERGA Zrt. Kabhegyi Erdészet)

Szent-Gál, népes magyar helység, Veszprém vármegyében, a Bakonyban, 452 kath., 41 evang., 2714 ref. lak., kath. és ref. anyaszentegyházakkal. Szántóföldjéből két nyomás síkon fekszik, a többi hegyen, völgyön. Erdeje roppant, s benne nagy vadak is tanyáznak; azonban e szép erdő irtogatás és tömérdek favágás által, mind a mellett hogy zár alá vétetett, fogy és ritkul. Legelője a Bakonyban elég, de rétje kevés. Számos őrlő- és deszkametsző-malmokkal bír. Hajdan a szent-gáliak királyi vadászok voltak, s e címmel éltek, azonban ma is szép szabadságokkal bírnak, nevezetesen helybeli nemességgel (territorialis nobilitás), s innen magyarázhatni meg a házak szörnyű népességét. Egyébiránt mind a mai napig megmaradt azon szokás, hogy évenként a királyi udvarnak különféle nagy vadakat visznek, hódoló kötelességek jeléül. Ut. p. Veszprém.

A Szentgáli Tiszafás megtekintése, erdei iskola bemutatása.

A Szentgáli Tiszafás az ország első, 1951-ben természetvédelmi oltalom alá helyezett erdőtársulása. A közel 240 ha védett terület egyedülálló erdőterület, ahol a tiszafa természetes állapotában található meg. A '70-es években végzett felmérés 120 000 db-ot, míg a 2004-ben végzett számlálás kb. 14 000 db-ot talált, annak ellenére, hogy a két legjelentősebb előfordulási helyet a Balaton-felvidéki Nemzeti Park és a HM VERGA Zrt. bekerítette. A terület természetvédelmi

kezelője a HM Verga Zrt., amely együttműködve az ÁESZ Veszprémi Igazgatóságával és a Balatoni Nemzeti Parkkal, a záródott bükk felsőszint megbontásával (gyűrűzés) mindent elkövet annak érdekében, hogy a csökkenő egyedszámú tiszafa felújulhasson. A kialakított fogadóépület és sétaösvény bemutatja a miklóspálhegyi állományrészeket, a különböző korú tiszafa előfordulását.

A Hubertusz Erdei Iskolát a HM Verga Zrt., együttműködve Ajka város önkormányzatával 2002-ben kezdte építeni és működtetni. Jelenlegi formáját 2005-ben kapta. Kialakításra került

két oktatóterem, harminc fő részére téli- és nyári szálláshely, melegítőkonyha étterem, játszótér, apróvad-bemutató. Az elmúlt években az iskola programjain 4000–4500 kisiskolás vett részt az ország minden részéből.

V. sz. program (HM VERGA Zrt. Királyszállási Erdészet)

Tési szélmalom és kovácsműhely megtekintése, bükkgazdálkodás a Bakonyban, barangszentelés.

Tésen az erdészet működési területének jellegzetes színfoltjával, a Magyar Honvédség által használt gyakorló- és lőtérrel ismerkedtek a résztvevők. Ezt követően az 1970-es évek végén felújított tési szélmalom és kovácsműhely megtekintésére került sor. A kultúrtör-

téneti hely érdekessége, hogy a malom ma is működőképes.

A 2002-ig gyakorlatilag feltáratlan erdőtümbben a HM Verga Zrt. a kifejezetten nehéz terepviszonyok ellenére kb. 9 km erdészeti feltárási utat épített.

Római Fürdőn (Bakonyánai Galya Szurdok, a térség egyik kedvelt kirándulóhelyével ismerkedhettünk. Ezt követte a Honvéd Kincstár megmentett harangjának újraszentelése a Nádasdy Parkban.

Az első írásos felfeljegyzés Tésről 1086-ból származik. Abban az időben a Fennsík a bakonybéli bencés kolostorhoz tartozott. A vagyonösszeírás szerint a tésiék már faluközösségekben éltek és földet műveltek.

A tési úrbérések, jobbágyok ÚRBÉRES szerződést kötöttek a préposttal. 27 pontban foglalták össze a feladatokat, az erdőhasznosítással kapcsolatos fontos teendőket. Íme néhány ezek közül:

„Az erdő az uraságot illeti, egyedül tűzre és épületre való fát, magtermő fákra kívül a maga szükségletére a szegényeknek hordani szabad leszen...”

Éz lebetett talán a térségben az első „erdővédelmi” intézkedés, az erdő fenntartására való törekvés. A makktermő fák védelme a makkoltatás érdekében történt, ugyanis makkbért kellett fizetni.

Korlátozás alá esett a vadászat is:

„...bogy a parasztság a munkától el ne szokjon, és dolgaiban bátramarádást ne szenvedjen, a madarászat és vadászattól a jobbágyság eltiltatik. Hanem amikor az uraság vadászni fog, minden gazda vagy zsöllér évente egyszer hajtani köteles elmenni...”

Bizonyára e kor Bakonyját idézi Erdélyi József:

„...megolvasta fájdat / ez a világ régen / számba vette a vadat / erdőd sű-

rűjében. / Bakony alján, Bakonyban, / akárból az ember, / tagosított pagonyban uraké a fegyver...”

Az 1770-es években szabályozták az úrbéres viszonyokat. Az URBÁRIUM a lakosság számára biztosította a „fajzást”, a makkoltatást; ezek már bizonyos előrelépést jelentettek.

A tési batárban a vadászati jog az uradalmat illette meg. Ez nagy feszültséget okozott, batására nagymértékben elbarapódzott az orvadászat, ami szinte napjainkig is tart.

A XX. század elején létrehozták az ERDŐBIRTOKOSSÁGOT, az úrbéréseknek átadott erdőterület kezelésének céljából.

A főerdész kijelölte a vágásra érett fákat, ezeket megszámozták, majd „facédulákat” készítettek, és a kocsmában megtartották a búzást. Télen a családok, rokonok kalákában végezték el a kitermelést, szigorúan az előírásoknak, a szakmai követelményeknek megfelelően. Erdőort is alkalmaztak, mert szűvüyüknek tekintették az erdővel való törődést, védtek, óvták az erdőt.

A szurdok felső végén van a Kőpajta, hatalmas sziklatümbök egymásra borulva valóban pajtához hasonlít. A barlangszerű képződményt az ősember is lakta. 1945 januárjában főbadiszál-

Tés, magyar-német falu, Veszprém gyében, 742 kath., 584 magyar ágostai, 7 zsidó lak., kath. és evang. paroch. szentegyházzal. Hegyes háttár. Nagy makkos és vadás erdő a Bakonyból. F. u. a fejevári püspök. Ut. p. Veszprém.

lás volt bent, rengeteg hadfelszerelés maradt hátra a barlangban.

A Fennsíkon számtalan érdekes természeti-erdészeti jelenség található, néhány ismertebb: a Kistérség alatt búzózó Csöpögő-árok, a Gaja-völgyében a Római-fürdő, a Vadalmás, a Kálisók, a víznyelők, a Királyszállásra felfutó páratlan szép Burok-völgy.

Szemet gyönyörködtető a Fennsík nyáron, a hullámzó sárga búzatengert körülölelő erdőgyűrűvel... közepén a szélmalommal.

Köveskúti György

VI. sz. program (HM VERGA Zrt., Zirci Erdészet)

A Zirci Ciszterci Apátság épületeinek megtekintése, bükkgazdálkodás a Bakonyban, harangszentelés.

Zircen, a Bakony fővárosában – az 1727-től több mint 100 éven keresztül épített – Ciszterci Apátság magyarországi központjának épületegyüttesével ismerkedhettünk (Bazilika Minor, természetrajzi múzeum, Széchenyi műemlék-könyvtár).

Bükkgazdálkodás a Magas-Bakony erdőgazdasági tájegységben, Porva községhatárban, az egykori Peacovics grófi birtokon. A 2005-ben átadott Pintér-hegyi Parkerdő fogadóközpontját látogattuk meg, ahol ismertetőt hallhattunk az erdőgazdaság közjóléti szerepvállalásáról.

Ezt követte a Honvéd Kincstár megmentett harangjának újraszentelése a Nádasdy Parkban, az V. program résztvevőivel közösen.

Zircz, német m.v., Veszprém vmegyében, a Bakonyban, ut. p. Veszprémhez északra 3 óra: 1780 kath. lak, kik főleg mesterségekből, földművelésből, fa eszközök készítéséből és fuvarozásból élnek. Nevezetes e város a cisterciata szerzet gazdag apátságáról, mely még 1198-ban alapítatott, s 1814-től fogva a pásztói és pilisi apátságokkal egyesítettvén, most egészen független. Az apátsági szentegyház Gizela királynétól építetett, de már megrongáltatott templom romjaira épült. Ékesítik e várost a szép ízlésű apátsági kastély s az urasági gyümölcsös. A mezei gazdaság okszerűen vitetik, mely által az itteni meszes, s agyagos föld is termékenynyé tétetett, egy nagy darab vizenyős tábla föld pedig szép rétté alakítottatott. Van itt szép uradalmi tenésztet, több vízimalmok, fiatal fenyves, a Bakonyból roppant bikkes és tölgyes erdő, sok gyümölcs, de szőlőhegy az itteni hideg éghajlat miatt nincs. Bírja a helybeli apátság, s a város feje egy uradalomnak.

VII. sz. program (Balatoni Nemzeti Park Igazgatóság, Tihany)

A Tihanyi-félsziget bemutatása, különös tekintettel az Európa Diplomás területre

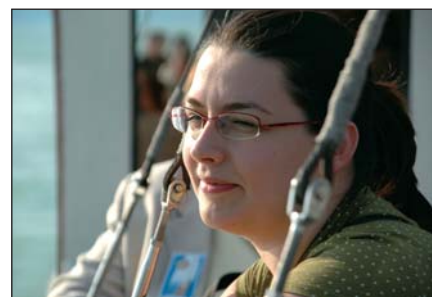
Séta a Belső-tó partján az Aranyház-forráskúpra, közben ismerkedve a Tihanyi-félszigettel, különös tekintettel az Európa Diplomás területre és az erdészeti szakmai vonatkozásokra.

A tihanyi levendulatermesztés múltjának és jelenének rövid bemutatását hallhattuk az új levendulaültetvényénél.

Hála az eső utáni szép időnek, az Aranyház-forráskúpról kristálytisza panoráma tárult a résztvevők elé. Innen szemlélhetjük Tihany települését és a fölé magasodó apátság épületét. A távolból távcsővel kivehető volt az esti baráti találkozó helyszíne is.

Tihany, magyar m.v., Zala v., a róla nevezett félszigetben, egy hegyoldalban, melyet az emeletre épült apátsági lak., s két-tornyos szentegyház koronáz. Lakja 535 kath., 304 ref., s mindenik felekezetnek saját plébániája van itt. A híres tihanyi viszhang, mely több szótagokat vissza ad. Innen egy meredek szoroságon lehet menni a Balaton partjára, hol kecskeköröm alakú kövek nagy mennyiségben szednek, s ezek megvásárlására az idegenek a helybeli pörgyermekek által tömegenkint ostromoltatnak. A tihanyi hegyfok északkeleti oldalában, szilába be vésett remete lakok, innen felcsépes kilátás esik a Balaton sima tükreire, s az ezt övező erdővel és szőlőkkel koszorúzott hegysorokra. A tihanyi félsziget kerülete mintegy 1 mfd. Lehet, s az egész tólsér alakú, mellynek legmélyebb völgyében 2 tó hely látszik. Szántóföldje bővebb volna, de csak közép termékenységű; erdeje elég, szőlőt is mivel; a Balatonban pedig sok gárdahalat fog. F. u. a helybeli apátság, melly 1055-ben alapított a Sz.-Benedek szerzetesei számára. Út. P. Veszprém.

VIII. sz. program (Magánerdő-tulajdonosok és Erdőgazdálkodók Veszprém megyei Egyesülete)

Nem csalódtak, akik ezt a programot választották, mert kitétek magukért a térség magánerdő-tulajdonosai. Kultúrprogramként a herendi porcelángyártás történetével és folyamatával ismerkedhettek a porcelánmanufaktúrában. A Hajagi Véderdő EBT területén a természetközeli, többcélú erdőgazdálkodás bemutatóját tanulmányozhatták a résztvevők.

Kedves figyelmesség volt, hogy a Szentgál 3D erdőrésztletbe tett rövid túrára – melyet *Siffer Sándor* főerdőrendező vezetett – egy derekas vándorbotot kaptak a

Herend, népiesített pusztá, Veszprém vmegyében, a pápai országutban, a Bakonyban: 618 kath., 21 ref., 4 zsidó lak., vizimalommal, szép erdővel, agyagos, kőves határral, s egy poczelán-gyárral. F. u. gr. Zichy, a szentgáli község s mások. Itt van a Bakonyban egy romladozott vár, melyt Essegvárnak neveztetik, s mellyet némellyek a romaiak Essetia minor telepjének tartanak, mások pedig azt mondják, hogy Hunyady Mátyás Himfy nevű udvarmestere (kitől Kisfaludiak is, tehát a Himfy szerelmeinek lelkes éneklője is származnak) egyik vejének, Essegvárnak lakása volt. Itt van Fischer Móricznak igen jeles porcelán-gyára. Ut. p. Veszprém.

vendégek. Itt a Pros Silva jellegű minőségi csoportos gyérítés bemutatása volt.

A hajdani szentgáli erdőgazdák, tanya-birtokosok emlékére állított emlékoszlopot Szentgál polgármestere, *Vecsei Ferenc* avatta, majd *Pethő József*, *Luzsi József*, *Klemencsics András* koszorúzott.

A Hajagi Erdei Tábor területén elköltött uzsonna alatt *Markó Lászlóné* a MEVME elnöke és *Bodor Dezső Károly* magánerdős alelnök erdészeti integrátor és *Klemencsics András* beszélt a magán-erdők jelenéről, jövőjéről.

INTEGRÁTOROK 2006		
Somogyi József és társai	8545 Gyarmat, Fő u. 62.	30/993-38-10
Öreg Bükkfa Kft.	8430 Bakonyszentkirály, Vár u. 4/1.	30/204-69-06
Erdő-Gazda Kft.	8300 Sümeg, Széchenyi György u. 6.	70/453-52-95
Ihartú 2000 Kft	8444 Szentgál, Vörösmarty u. 38.	30/956-86-77
Barnag Hosszúhegyi EBT	8200 Veszprém, Halle u. 5/F	30/421-26-58
Szűcs István és társa Kft.	8229 Csupak, Kőkorsó u. 30.	30/500-97-70
Cserfaág Kft.	8248 Nemesvámos, Kossuth u. 43.	30/339-57-12
Baracska Lajos és társai	8284 Nemesgulács, József A. u. 7/1.	30/239-46-52
Zöld Erdő Mérnöki Iroda, Temesvári Erik	8460 Devecser, Honvéd u. 70.	70/450-56-33
Máthé Gyula és megbízói	8518 Kemenesszentpéter, Jókai u. 16.	30/238-07-74
Nyugati Nyár EBT	8460 Devecser, Nagy László u. 7.	30/959-03-21
Járó Sándor	8500 Pápa, Dóra u. 8.	30/916-63-51
MEGOSZ Közép-dunántúli Régió Iroda Nemesvámos, Kossuth u. 43. Tel./fax: 06/ 88/ 265-043		

Élhető tájért, értékes fáért együtt! Természetesen.

A szakmai bemutatókról visszaérkezőket a balatonkenesei HM üdülő gyönyörű parkjában a Légerő zenekara fogadta. A program szerinti emlékfültetésre összesereglett erdészeket a Himnusz elhangzása után a házigazda HM Verga Zrt vezérigazgatója, Kulcsár Zsolt köszöntötte és nyitotta meg hivatalosan a 2006. évi vándorgyűlést.

„Nekem azt tanították, naponta három szempontból vizsgálj meg magad: Vajon mások szolgálatában hűséges voltál-e, hogy vajon a barátaiddal való kapcsolatban őszinte voltál-e, és hogy a hagyományt, amelyet tanultál, vajon alkalmaztad-e.

Én az erdőt szolgálom, veletek együtt. Én úgy gondolom hűségesek vagyunk. Amikor az Erdőről gondolkozunk, Micimackó és barátai lakhelyéről, elsőre egészen más világnak tűnik, mint a mindennapi tapasztalatom, az állandó idegeskedés. De csak olyannak tűnik.

Micimackóék világa sokkal jobban hasonlít a miénkre, mint gondolnánk, hiszen mi lehet nyomasztóbb, mint amikor az ember beleesik egy Szörnyű Elefánt-csapdába? Elképzelni, hogy odalent szorongunk, utolsó mézescsuprunk végére értünk és egyetlen odvas fa sincs a láthatáron, vagy belegondolni abba, hogy Különös Állat költözött a szomszédunkba, aki a közvélemény szerint meglehetősen Szenvedélyes?

Az Erdőben járva úgy találjuk, az Ő történeteikkel tökéletesen illusztrálható az erdészek és általában az emberek problémái. Persze a dolgok, amelyek a mesebeli erdőben történnek, talán nem olyan összetettek és a következményük nem olyan súlyos, mint a mi ügyeink, a valós életben. És persze a Százholdas

Kenese, magyar falu, Veszprém megyében, a Balaton felvége mellett, egy szőlőhegyek közé szorított völgyben. Utczái tömöttek és rendetlenek. Van 1300 reform., 250 kath., 20 zsidó lakosa, ref. Anyatemplommal. Szőlőhegye roppant, de erdejé kevés vagy semmi, mert gondatlanság miatt elpusztult. Halászata a Balatonban felette jövedelmes. A tópart-oldalban most is láthatni némely kivágott füstös üregeket, melyek hajdan a lakosoknak menedékkül szolgáltak, most pedig a halászekeszközeiket tartják benne. A balatonbeli híres porzót, melyet a széllel hullámzó víz hajt ki, itt szedik. Bírja a tudományi alapítvány, s ut. p. Veszprém.

Pagonyban a legváltásosabb helyzetben is fennáll a lehetőség, hogy jön Róbert gida és elrendezi a dolgokat.

A mi erdőnkben nem lehet örökké a Róbert Gidákra várni, akik majd megmentenek, ha bajba kerülünk. Csak saját magunkra számíthatunk. Kiváló erdészekre van szükség és a jövőben még jobbakk kellene majd. Az, hogy az életben, a munkában adódnak gondok, problémák, teljesen rendjén való, mint az is, hogy kiváló erdészek kelljenek. A tudás maradéktalan elsajátítása nem mentesít majd a problémáktól, de aki megfelelő tapasztalatok birtokában vág át az Erdőn, kevesebb rekettyebokor és bogáncs szegélyezi az útját. Nem beszélve a kelepccéről. Tanulni és nem gondolkodni: hiábavaló fáradság, gondolkodni és nem tanulni pedig veszedelmes. Én itt születtem e községben és a barátaimnak egyszer megígértem, hogyha lehetőségem lesz rá, egyszer egy nagy bulit csapunk a Balaton partján. Megadottát és körülnézve látom, hogy sokan el is jöttek.

Én tisztelem a hagyományokat és a Vándorgyűlés szervezése egy ilyen feladatot adott. De szeretek újítani is, hátha hagyomány lesz belőle. A közös szervezés megmutatta, hogy tudunk együtt gondolkodni és együtt cselekedni. Mert akik különböző úton járnak, nem adhatnak egymásnak tanácsokat.

Remélem, azt a sok mindent, amit ma délután láttatok, elviszitek magatokkal a szívetekben és kívánom, hogy érezzétek magatokat jól a továbbiakban.”

Ezután Kuti Csaba, a Veszprém megyei Közgyűlés elnöke köszöntötte a résztvevőket, majd Balatonkenese polgármestere, Kürthy Lajos – aki, mint elmondta nagy erdőbarát – fejezte ki örömet, hogy községében tartja az erdészársadalom éves, kiemelkedő rendezvényét.

Ezt követte három emlékfá elültetése. A méretes kocsányos tölgy suhángokat az Egyesület nevében cserép János és Pethő József elnökök, a házigazdák nevében Markó Lászlóné, Balogh László, Horváth László és Kulcsár Zsolt ültették el az eseményt hirdető réztáblák mögé.

A külföldről jött testvérszervezetek képviselői is mondtak néhány köszöntő szót, úgy mint Erdély, Ausztria, Bajorország, Szlovákia küldöttei, valamint Roland Migende, az erdei iskolákat patronáló tiszteletbeli tagtársunk. Lassan besötétedett, amikor felcsendült a soproni Róth Gyula Erdészeti Szakközépiskola vadászkürtöseinek hangja.

A Balaton partján felállított sátorban ezután elkezdődött a baráti találkozó, melynek hangulatát a végre elfogadható hangerővel játszó zenekar tette kellemessé. Azután – még a rendezők számára is váratlanul – színpadra lépett a három vörös ruhás hercegnő, akik virtuóz hegedűjátékukkal elvarázsolták a hallgatóságot. Jól sikerült délután és este után térhettek nyugovóra a résztvevők.

Veszprém, igen régi nevezetes magyar püspöki város Veszprém vmegyében, Budához 15 mfdnyi távolságra, saját postahivatallal. Ez a város hajdan a rómaiaktól Rhispiának nevezetett, és közép Pannóniának praetoriuma volt. Itt lakott a marahánus tótok király Szwatopluk, kit Usubu, a magyarok egyik vezére 10 napi ostrom után innen kiűzván, ezért a várost is Árpád kegyelméből birtokába kapta. Később sz. István ellen Kupa, vagy igazabban Koppány somogyi herceg 998-ban feltámadván, Veszprémet ostrom alá vette, de a veszprémiek addig oltalmazták magukat, míg Hunt és Pázmán vezérek Esztergom vidékéről megérkezvén, Koppányt meggyőzhatték. Illy vitéz viseleteért azt nyerte Veszprém, hogy a királynő rendes lakává tétetett, püspökséggel és káptalannal felékesítettett, a székesegyház a királynő templomává tétetett, lakosai királyi udvarnokok lettek, s végre a veszprémi nemesség leányainak nevelésére apáca-zárda állíttatott egy völgyben, s jövedelmétül Vörösberényt több helységekkel együtt nyerte. Veszprém lakosai nyugalomban éltek jó királyuk által adott szabadságaikkal egész 1552-ig, midőn a törökök a várost elfoglalván, a népességet részint leöldösték, részint elhurczolták. 1557-ben kiverettek ugyan kis időre, s a káptalan is visszatért, de csakhamar elköltözött. Népessége 12,863 lélek, kik közt 1863 reformatus, 204 ágostai, 1008 héber, a többi r. katolikus. Nyelvre nézve magyarok, s a számos nemeseknek ezelőtt saját előjáróságuk volt. Határa a népességhez képest nem nagy és csak közép termékenységű; leteleje szűk, kopár, köves; rétjei kevesek, de igen jók. Erdeje mind a városnak, mind a nemességnek van. Egyébiránt a veszprémi püspökség egy a legrégebb és leggazdagabb püspökségek közt hazánkban. Megyéje kiterjed egész Veszprém vmegyére, Somogyinak és Zalának legnagyobb részére. Van benne 12 jövedelmes kanonokság, 9 jövedelmes apátság, 5 jövedelmes prépostság, 5 fő-, 18 alesperestség, 216 plebánia, 7 szerzetesrend 17 kolostorral.

Élhető tájért, értékes fáért együtt! Természetesen.

KÖZGYŰLÉS, 2006. június 9–10.,

Jókai Mór Művelődési Központ Színházterme, Pápa

Vadász Krisztina köszöntötte az ünnepi közgyűlés résztvevőit, majd Vangelis 1492 c. szerzeményére az Egyesület díszzászlaja után, melyet négy erdőmérnök kísért (Pap László, Bajner Attila, Kovács Attila, Berger Péter), bevonult a díszelnökség: Ormos Balázs, OEE főtitkár, Cserép János, az OEE leköszönő elnöke és Pethő József, az

OEE új elnöke, Zámboi Mibály, HM államtitkár, Koleszár István, az ÁPV Zrt. ügyvezető igazgatója, Klemencsics András, az FVM Erdészeti Főosztály vezetője, Gőgös Zoltán, FVM államtitkár, Kuti Csaba, a Veszprém megyei Közgyűlés elnöke, Sirman Ferenc, FVM kabinetfőnök, Kanozsainé dr. Pék Mária, Pápa város jegyzője, Horváth László, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatója, Kulcsár Zsolt, a HM Verga Zrt. vezérigazgatója, dr. Markó Lászlóné, a Magánerdő-tulajdonosok Veszprém megyei Egyesületének elnöke, Gál Róbert, a Balatoni Nemzeti Park igazgatóhelyettese, Vaspőri Ferenc, az AESZ Veszprémi Igazgatóságának igazgatója.

Őket követte az Egyesület vándorgyűlési vándorzászlaja, melyet négy helyi erdész (Porpáczy András, Kemendy Géza, Trosits György, Milinszki Tibor) kísért.

A Himnusz elhangzása után Cserép János ügyvezető elnök nyitotta meg, majd Horváth László vezérigazgató köszöntötte a közgyűlést.

„A Bakony fogalom a magyar emberek számára összekapcsolódik az erdővel, az erdőrengeteggel. Itt az emberek már egy évezrede az erdőből és az erdőért élnek. Ennek üzenete a mai kor emberének talán az lehet, hogy természeti környezetünk ésszerű használata nem okoz, nem okozhat károkat.

A másik fontos dolog, amit kiemelnék, az a térségi összefogás, amely bizonyítja, hogy együtt, a közös célok érdekében még eredményesebben lehet tevékenykedni.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ez az összefogás, együttgondolkodás nemcsak a vándorgyűlés szervezésére érvényes, hanem évekre visszanyúló, és egyre jobban működő kapcsolat a hatóságok, a gazdálkodók és a társadalmat képviselő, a régióban tevékenykedő civil szervezetek között. Közös térségben élünk és dolgozunk, és minden ellenkező híresztelés ellenére egy a célunk.

Hasonlóan jelmondatunk tartalmához, élhető tájban, természetes, természetszerű erdei környezetben együtt, a társadalmi elvárásokat is kielégítve szeretnénk élni, megélni.

Kis ágazatunkat, amelynek az érdekérvényesítő képessége megmagyarázha-

atlan módon amúgy is igen szerény, gyakran érik megosztásra irányuló törekvések. És ha nem a kellő bölcsességgel viselkedünk, ezek az akciók célt is érnek. Soha nem volt nagyobb szükség az összefogásra, mint most! Fogjunk tehát össze, rendezzük sorainkat, szakmánk megítélését és súlyát tegyük végre a méltó helyére.

Napjainkban az egyik mesterségesen, leghevesebben szított, szinte már társadalmi feszültség szintjére emelkedett állapot, hogy az erdőgazdálkodás és a természetvédelem munkáját és érdekeit, minden komoly alap nélkül, teljesen ellentétesnek állítják be.

Ennek egyértelmű cáfolata az az erdeink érdekében folytatott konfliktusmentes munkakapcsolat a Balatoni Nemzeti Parkkal és az AESZ Veszprémi Igazgatóságával, amely már hosszú évek óta jellemző térségünkre. Elődeink munkájának gyümölcseit jogos büszkeséggel védjük együtt, de ez nem jelenti azt, hogy magas szakmai színvonalon és az erdő érdekeit figyelembe vevő módon végzett ökológiai és ökonómiai szemléletű gazdálkodásunkról le kellene mondanunk!

Természetesen különféle korlátozó-sokkal találkozunk, de ezt tudomásul vesszük, hiszen erdészlelődeink a múltban, mindenféle külső kényszer nélkül is, többször korlátozták magukat természeti értékeink megóvása érdekében.

Nagyon fontosnak tartjuk a közjóléti tevékenységünk legalább szinten tartását, erdei iskoláink működtetésével a jövő generáció környezeti nevelését, a természet, az erdő megismertetését, megszerettetését.

Szeretném kiemelni tulajdonosunk, az ÁPV Zrt. stratégiáját, amelyet már évek óta folytatva, a társaságoknál képződött eredményt helybenhagyva, megteremti az alulfinanszírozott erdőfelújítás és az erdészeti közcélú feladatok megvalósításának pénzügyi hátterét.

Ezenfelül a saját környezetvédelmi támogatási pályázati rendszerén keresztül jelentős összegekkel segíti az erdőgazdaságokat a környezetvédelmi céljaik megvalósítása érdekében.

Meggyőződésem, hogy szakmánknak nagyon fontos szerepe lesz a jövőben is, és büszkén mondhatjuk: Voltunk, Vagyunk és Leszünk!!!!”

Az elmúlt évben és a vándorgyűlésünk időpontjáig elhunyt tagtársainkra emlékezett *Ormos Balázs*, az Országos Erdészeti Egyesület főtitkára.

A klopacska hangjai kísérték a felolvasott névsort.

„Hagyomány, hogy mi, akik örömmel együtt lehetünk, emlékezzünk azokra, akik már nem lehetnek velünk. Emlékezzünk elhunyt tagtársainkra, kollégáinkra, barátainkra, akik az elmúlt időszakban hagytak itt bennünket!

Az elhunytak nevének felolvasásakor javasolom, gondolatban emlékezzünk meg azokról is, akik 50 éve részesei, szenvedői voltak az '56-os eseményeknek és az azt követő megtorlásoknak.

Grátzer Miklóssal, az '56-ban Kanadába menekült kollégával találkoztam a minap, aki elmondta, hogy a szeptemberi szokásos báljukon Vancouverben, megemlékeznek elhunyt társaikról, egy ott csináltatott klopacska hangja kíséretében. Lám a selmeci szellem, a hagyományok összekötnek bennünket ilyen nagy távolságról is. Ezért gondoljunk a határon túl elhunyt kollégáinkra is, a Kanadába kényszerült erdészekre is.

Kérem, felállva hajtsunk fejet emlékek előtt.

Bacsa Árpád erdésztechnikus, Kaán Károly díjas, *id. Bakonyi Imre* erdésztechnikus, *Boldozsár Antal* erdésztechnikus, *Brugger Frigyes* erdömérnök, *Cserjés Antal* erdömérnök, *Csuport Sándor* erdésztechnikus, *dr. Dallos János* erdömérnök, *Deszpót László* erdésztechnikus, Bedő Albert díjas, *Draskóczy József* erdömérnök, *Galgóczi Ernő* erdömérnök, *Horváth József*, alias Fittipaldi, *Jakics József* erdömérnök, *Kálócz Béla* erdésztechnikus, *Kaszás Antal* erdésztechnikus, *Kékedi Károly* erdésztechnikus, *Kékési József* erdömérnök, egyetemi

adjunktus, *Kocsárdi Károly* erdőéri szakiskola, Bedő Albert díjas, *Krenner István* erdésztechnikus, *Magyar János* erdömérnök, akadémikus, *Mayer György* erdömérnök, *Metz András* erdésztechnikus, *Mester László* erdömérnök, *Mucsi Ferenc* erdésztechnikus, *Pap Zoltán* erdömérnök, *Riedl Gyula* erdömérnök, Bedő Albert díjas, tiszteletbeli tag, *Salekovics László* erdésztechnikus, *Schandl Lajos* erdésztechnikus, *Solti Béla* mérlegképes könyvelő, igazgatóhelyettes, *Stift László* erdész, *Szanyi Tibor* erdész, *Szobrné Szibilla Márta* közgazdasági technikus, *Tajti László* erdésztechnikus, *Tamaszi György* erdömérnök, *Tar László* erdömérnök, *dr. Tóth Ferenc* erdömérnök, egyetemi adjunktus, *Tóth József* erdésztechnikus, *Tóth Lajos* erdésztechnikus, *Török Imre György* erdömérnök, *Varga Emese* erdömérnök, *Vén Zoltán* erdésztechnikus, *Virág Ferenc* erdésztechnikus, *Virágh Pál* erdész, *Zékány Tibor* erdömérnök, *Zsilvölgyi László* erdömérnök, Kaán Károly díjas.

Emlékük bennünk él. Nyugodjanak békében!”

Ezt követően *dr. Sárvári János*, a szakkönyvtár őre mondta el gondolatait az Országos Erdészeti Egyesület másfél évszázados múltjáról.

„Vannak különleges évszámok, amelyek egy-egy szakma életében szinte vonzzák a jubileumokat. Ilyen szerencsés metszéspont az Országos Erdészeti Egyesület életében a jelenlegi 2006-os esztendő is. Mikor azt a rendkívül megtisztelő felkérést kaptam, hogy szóljak néhány szót ezekről a dátumokról elsőként három évszám jutott eszembe: 1851, 1866 és 1886. Mindegyik nagy jelentőségű, sorsfordító időpontot jelöl.

1851-ben, 155 évvel ezelőtt, harmadikként Európában, létrejött az

Ungarischer Forstverein, Magyar Erdészegylet néven. Ez volt az első magyar erdészegyesület amely nyelvében és – főként eleinte – tagjai szellemiségében is német volt. Az egylet „Mitheilungen des Ungarischen Forstvereines” cím alatt rövid időn belül útnak indította szaklapját, rendszeresen tartott közgyűléseket és alapszabályszerű működése biztosított volt. Az országban széles körben kibontakozó nemzeti mozgalmak azonban elérték az egyletet is és annak élére *Divald Adolf* és *Wagner Károly* állottak. Céljaiknak, követeléseiknek már 1861-ben, vagyis 145 évvel ezelőtt, az abban az esztendőben megtartott közgyűlésen markánsan hangot is adtak, de nyílt kenyértörésre csak öt évvel később került sor.

1866. december 9-én, éppen 140 esztendője, a Magyar Erdészegylet pesti, rendkívüli közgyűlésén *Divald Adolf* előterjesztése után a kisszámú, de annál lelkesebb hallgatóság megszavazta az új alapszabályok kidolgozását, amit a másnapi, az Országos Erdészeti Egyesület első rendes közgyűlése jóvá is hagyott.

Sokan vitatkoznak ma is azon mi történt vajon ezen a két decemberi napon? Új egyesület alakult vagy a régi újult meg és folytatta munkáját új tartalommal? Nos, nem ennek a rövid ismertetésnek a feladata, hogy ezt eldöntse, de a szemtanúk hitelességét elfogadva hadd idézzek egy akkori résztvevőt, a *Divald* után felszólaló *Barta Bélát*, aki a közgyűlés célját tömören így fogalmazta meg: „Azon szándékkal jöttünk itt Pesten össze, hogy az erdészeti egyletet a haza igényei s az érvényre emelkedni törekvő viszonyok kívánalmaihoz képest átalakítsuk.”

Az ülésen részt vett az a három férfiú: *Divald Adolf*, *Wagner Károly* és *Bedő Albert*, akik később döntő szerepet játszottak az újjáéledő Egyesület és az egész magyar erdőgazdálkodás felvirágoztatásában, a magyar erdészet aranykorát is jelentő időszak beköszöntében. A közgyűlésen megjelent 44 férfi valóban történelmet írt. Szellemiségében megújítva útjára bocsátotta az Országos Erdészeti Egyesületet, amely rendkívüli növekedésnek indult, mind tagsága létszámát, mind költségvetését, mind országos szakmai tekintélyét figyelembe véve. A korfelfogásra jellemző, amit az Erdészeti Lapok 1867. évi 1. füzetében is olvashatunk: „A haza minden mívelt polgárának érdekében fekszik: az erdőknek nagyszerű jelentőségét minél jobban felismerni; és a nemzet ezen nagy s fontos kincsének fenntartására illetőleg gyarapítására ereje és hivatása szerint közreműködni.”

Ez a széles társadalmi rétegek által is támogatott lendület vezette az Egyesületet, és így építette meg - csupán tagjai önkéntes adakozásából - székházát, tette naggyá és ismertté a magyar erdészeti szaknyelvet és alapította meg szakkönyvtárát, a haza büszkeségére és a magyar erdészek üdvére.

Mai szemmel is elképesztő az a tempó, ami a *Cziegler Győző* által tervezett háromemeletes, különleges stílusú székházunk építését jellemezte. 1885 július közepén kezdődtek meg a föld- és kőműves munkák, a falazással októberre már elérték a második emeletet, így a *Groedl testvérek* útnak indították Pestre a méretre szabott fedélszék és torony anyagát. Október 23-án a választmányi ülésen az építészvezetőség bejelentette, hogy a székház építése annyira előrehaladt, hogy a koszorúzási ünnepély megtörténhet. 1886. augusztus elsején pedig, alig 1 évvel a munkák megkezdése után, az elkészült házba már megkezdődött a beköltözés. Ez pont 120 éve történt.

Végezetül még egy jubileumra szeretném felhívni a figyelmet. Kezdetben az OEE csak az erdómérnökök egyesülete volt, oda az erdészek csak 1948-tól kapcsolódtak be. Ezért még 1926. június 30-án, éppen 80 évvel ezelőtt, Esztergomban, az Erdészeti Szakiskolában megalakult a MEVME, vagyis a Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédzsemszervezet Országos Egyesülete. A MEVME a II. világháború során megszűnt, de díszes zászlaját, hála *Riedl Gyula* bácsi gondosságának, könyvtárunk ma is őrzi. Hadd idézzem most befejezésül ennek a zászlónak a jelmondatát: "Istenfélelem, szeretet, munka, erre tanít bennünket az erdő örök bölcselete!"

Ezután *Stohl András* színművész szavalta Wass Albert: Fenyő a hegytetőn, Nagy László: Bakony és Simon István: Tél vége a Bakonyban c. versét. A versek közben a meghívott díszvendégek köszöntötték a közgyűlést és mondták el gondolataikat.

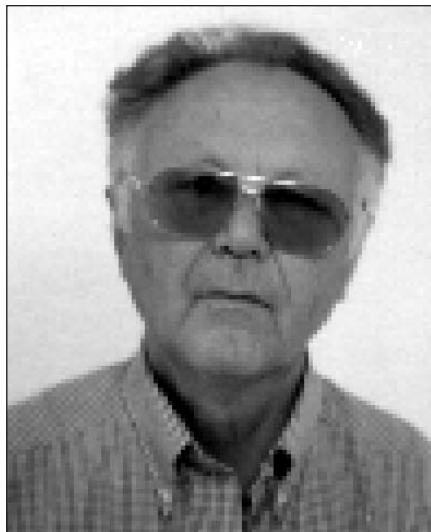
Pápa, régi nevezetes város, Veszprém vmegyében, Győrtől délre 2, s Veszprémtől nyugot-északnak szinte 2 postaállomásra, kies térségen. E város kiváltságait II. Ulászló 1514-ben újjával bővítette, 500 pápai polgárnak azon vitézségéért, melyet a Dózsa hadainak Veszprém és Fejérvár közt pusztító maradványa legyőzésében kitüntettek. Utcái tágosak, s nagyobb részt kövezettek. Csinos rendben épült házai közül több szép magánépületeket láthatni, de legnagyobb ékeségére szolgál még is az uraság vára; egy szép és sokféle kül és belföldi növényekkel s 60 ölnyi üvegházzal díszes kerttel együtt; a roppant kath. paroch. szentegyház, melly az egész környéken legszebb. Építette ezt gr. Eszterházy Károly egri püspök, s belől a falak mintegy 2 öl magasságra vörös márvánnyal vannak beborítva; a boltozat festései, valamint a fő oltáron levő kép is mesteri kezekre mutatnak; magasan felnyúló 2 tornyairól 1809-ben földrendgés miatt a keresztek leesvén, 1833-ban nyertek újabbakat. Van itt egy irgalmas szerzetbeli kórház és templom, ferenczi kolostor és szentegyház, egy reform., és 1 evang. anyatemplom, 2 nagy sinagóga, egy nagy polgári, egy izraelita, s egy nő-kórház, mellybe beteg szolgálók s más asszonyok is felvétetnek, s mellyet özv. Csúzy Gáspárnó alapított, és gr. Eszterházy Miklósnó bőkezűsége szép virágzásba hozott, Zsoldos János akkori első megyés orvos fáradhatlan szorgalma által; intézet tébolyodtak és veszett állatok által megmárt szerencsétlenek számára; virágzó reform. Collegium, kath. és izraelita polgári iskolák. Az itt volt kath. kis gymnasium, mellyben a benedekiek templomjukhoz ragasztott derék épületben tanítottak, megmaradand-e az új iskolai rendezés szerint? nem tudhatni. Postahivatal és 5 vendéghozadó. A piac és a főbb utca éjjel lámpákkal világítottatik; s a város körül szép árnyékos sétahelyek és mulatókertesek vannak. Népeisége 16 183 lélek, kik 1728 reformatus, 513 ágostait, 2714 izraelitát kivéve, római katolikusok; nyelvet illetőleg magyarok; s élnek főleg kézművekből, kereskedésből, kevésbé földművelésből. Kézművesei közel 1000 számmal vannak a műipar csaknem minden ágából, s köztök többen meglepő ügyességet és szorgalmat fejtenek ki, s nem csak a környéket, hanem vásárookra járván, a szomszéd megyék közelebbi vidékeit is ellátják készítményeikkel. Vannak több gyárai is. Egy finom posztó s gyapjú szövet gyára. Ezen kívül 5 posztós 17 legénnyel még 280 mázsa gyapjút gyárt fel. Fejér szűrposztóval pedig számos csapói látják el a közönséget. Továbbá van itt egy kőedénygyár, Mayer György a fentebbi posztógyár tulajdonosa birtokában. Egy nagyobb, s egy kisebbszerű pipagyár, egy nagy forgalmú szivargyár, papirosmalom és enyvygyár. Műtácaisai jeles damaszkuszöveteket, festői pedíg évenkint 5200 vég kelmét gyártanak. Végre a pápai irhások által készített kesztyűbőröket, s a könyvnyomdát említsem meg. Országos és hetivásárai élénkek, s a számos izraeliták nyers termékekkel nevezetes kereskedést folytatnak. Van egy jól rendezett könyvkereskedése is, mi hazánkban ritkaság. A város nagy részét körülöfögő Tapolca vizén több liszt- és kallómalmai vannak, és egy csinosan épített fürdőház. Örökös ura Pápának, s a hozzá tartozó uradalomnak gr. Eszterházy Miklós; de bizonyos szerződésnél fogva még 18 évig Eszterházy József, Mihály és Károly grófok birandják.

Ezt követően az 1980-ban alakult, jelenleg Pápa város legjelentősebb amatőr művészeti csoportja, a Vadvirág néptánc együttes produkciója következett.

Szünet után *Müller Kata*, a tánckar ifjonca lenyűgöző hangon népdalokat énekelt.

Bogdán József, a Díj Bizottság elnöke előterjesztette a kitüntetéseket, a kitüntetetteket *Cserép János*, elnök és *Répászky Miklós* méltatta.

Tiszteletbeli tag: *Dr. Tóth János*, Nizza, Dél-Franciaország.

Az erdészeti tudomány doktora, egyetemi tanár, kutató erdőlélelmész, akit sorsa az 56-os forradalom idején a nyugati mediterránumba ragadott, de hazaszeretete és példamutató szakmai segítségnyújtása révén a hazai exóta honosítási, fatermestani, maggazdálkodási és génmegőrzési munkák segítőjévé és katalizátorává vált.

1929. január 24-én született Kaposfüreden (Somogy megye), 1953-ban szerzte meg erdőlélelmész oklevelét Sopronban. Az 56-os forradalomban mutatott szerepvállalása miatt 1957. februárjában az ország elhagyására kényszerült.

Néhány éves előtanulmányok után 1960-1967 között a Szaharában működött közre kezdetben olajlelőhelyek kutatásában, majd kísérleti fásítások, klimatikus és talajtani megfigyelések, termőhelyfeltárások, ill. fafajmegválasztások munkáiban.

1967-től a Francia Erdészeti Tudományos Kutató Intézet (INRA) munkatársa,

ahol az Avignon-i Kísérleti Állomáson 1968-1994 között mint csoportvezető kutató erdőlélelmész dolgozott.

1978-ban elnyerte a doktori címet a Marseille-i Egyetemen „Az Atlasz cédrus (*Cedrus atlantica*) virágzásbiológiája, magtermése és természetes újulata Dél-Franciaországban” c. dolgozatának megvédésével. Kutatásainak eredményeit több mint ötven tudományos közlemény foglalja össze a különböző francia, magyar és más nemzetközi lapokban. Többségük francia nyelvű, de több cikk megjelent magyar, német és angol nyelven is.

Cédrus származás-vizsgálatokat, utód-vizsgálatokat létesített. Tanulmányozta az atlasz, a libanoni, a himalájai, valamint a Ciprus szigetéről származó cédrus magmorfológiai, fiziológiai tulajdonságait, valamint a különböző cédrusfajok fiatalkori növekedését Dél-Franciaország több területén.

A 90-es évektől mind szorosabb együttműködést valósított meg a hazai honosított exóta (főként cédrus) génanyag további hasznosítását szorgalmazó szakemberekkel. A magyar akácnevelési és gazdálkodási eredmények franciaországi tolmácsolója. Szakmai és baráti segítségnyújtása révén az 50-es években megkezdett exóta programok új megfogalmazást, és lendületet kaptak, melynek révén a jövő hazai erdőgazdálkodása lehetőségei, a lehetséges alternatívák gyarapodtak.

Eddigi kutatói munkássága összefoglalásaként a közelmúltban jelent meg az cédrusokat feldolgozó monografikus munkája francia nyelven a párizsi Harmattan Kiadónál. A könyv különös értéke, hogy az egyetlen francia nyelvű szakkönyv, amely a cédrusokkal foglalkozik – azok botanikai, biológiai, ökológiai, erdőművelési, erdőhasználati, közjóléti, esztétikai és más egyéb kérdéseit taglalja. Ez a könyv a másodiknak számít, amelyben a cédrusokról szóló ismeretanyagot magyar erdőlélelmész tolla vetette papírra; az első ilyen munka 1938-ban Fehér Dá-

niel professzor kiadásában jelent meg. Majdnem ezzel egy időben az általa alapított, az OEE Erdőlélelmészeti Szakosztály keretében működő Cédrus Bizottság közreműködésével egy magyar nyelvű kivonatolt monográfia is internetes közzétételre került.

Tóth Jánosnak döntő szerepe volt és van az utóbbi négy évtized magyar-francia erdészeti szakmai és egyesületi kapcsolatok megteremtésében, kiszélesítésében.

A 2000. évben az OEE vándorgyűlésén résztvevő francia delegációt vezette. Még ebben az évben előkészítő munkája nyomán fogadta francia társ-egyesületünk (SNICEF-CGC) az OEE négyfős delegációját egyhetes francia tanulmányútra. Erről számol be az Erdészeti Lapok 2001. januári száma.

Tóth János mindkét oldali ismertségének, kapcsolatainak köszönhetően 1970-től több mint 50 fiatal erdőlélelmész járhatott Franciaországban, ismerkedhetett meg az ottani szakmai szervezetek (gazdálkodás, oktatás, kutatás, fejlesztés, magánerdő-gazdálkodás menedzselése stb.) tevékenységével. Ezzel az egyesületi tagjaink látóköre szélesedett, nyugat-európai tapasztalata bővült. Ezekben az alkalmakon Tóth János nemcsak a szakmai ismereteket tette elérhetővé a kollégáknak, de nemritkán barátként látta őket vendégül.

Tóth János emberi, baráti, kollegiális segítőkészsége és kimagasló szakmai példamutatása sokunk életútjára gyakorolt pozitív hatást: több erdész kolléga számára segítette megteremtését a nagyvilágban a tudományos-szakmai érdeklődése kielégítésének lehetőségét. Sokat tett az OEE és a francia szakmai egyesületek kapcsolatának előmozdítása terén, szélesebb értelemben a magyar-francia erdészbarátság ügyében. Napjainkban Nizzában él, de őszinte kommunikációja révén Magyarországon mind a mai napig megtapasztaljuk aktív jelenlétét, segítségét és hűséges barátságát egyaránt.

Bedő Albert emlékérmét kapott

Dr. KONDOR ANTAL
erdőmérnök

Erdészeti pályafutását fiatal mérnökként 1944 évben kezdte meg, majd a zalai erdőben végzett szakmai munkát 1950-ig. Ezután kapott felkérést a Soproni Erdészeti Technikumba, erdészeti szakismeretek oktatására.

35 éven keresztül tagja volt az iskolateremtő tanári karnak és legendás oktatója a soproni erdészképzésnek, aktív támogatója az iskola sportéletének, mely oly nagyszerű sikereket tudhat magáénak.

Évtizedek óta a természetszerű erdőgazdálkodás, a természetkímélő erdőművelési eljárások szószólója, propagálója. Ezt már akkor is vallotta és hirdette, amikor még ez nem volt az érdeklődés előterében. Korszerű javaslatai a természetes felújítás és az ökológiailag stabil erdőgazdálkodás terén – erdésztechnikusok serege által került a gyakorlatban alkalmazásra. Tudományos tevékenysége az erdővédelem és a cserétölgygazdálkodás terén teljesedett ki, e körben védte meg doktori értekezését is.

1944. év óta tagja az egyesületünknek. Az azóta eltelt időszakban erdészgenerációk fontos véleményformáló hatású tagjává vált. A mai napig aktív tagja a Helyi csoportnak, minden szakmai rendezvényen részt vesz. Javaslatai hosszú idő óta alakítják az Egyesület munkáját. 1992-ben az addig végzett kiemelkedő munkássága elismeréseként Kaán Károly-díjban részesült.

Amit szakmailag, erkölcsileg, emberileg az erdésztanulók és az egyesületi tagok Tőle kaptak, az egész életükre elkíséri Őket.

Dr. PÉTI MIKLÓS
erdőmérnök

Egyesületünknek 1972 óta tagja. 1986-tól a Veszprémi Helyi Csoport titkára, majd elnöke, s két cikluson keresztül volt OEE magánerdős alelnöke.

Működési területén összefogta a termelőszövetkezeti erdészeket, akik sokat köszönhetnek neki szakmai és igazgatási ismereteik bővítésében, átadásában.

A szövetkezeti és a magánerdővel való foglalkozást jól hasznosította a kiválóan végzett egyesületi alelnöki tisztségében. Egyik kezdeményezője volt a Magánerdő Gazdálkodók Pártoló Tagi Tanácsa megalakításának. Gondozta az erdőtulajdonosok és erdőgazdálkodók adó- és pénzügyi elszámolási rendszerével kapcsolatos könyv kiadását. A magyar magánerdő-tulajdonosok és gazdálkodók nemzetközi kapcsolatait több rendezvény szervezésével támogatta. Jó kapcsolatot tart fenn a magánerdővel foglalkozó szervezetekkel és a civil szervezetekkel.

Több egyesületi szakosztályban is tevékenykedik. Szakmai munkája jórészt az erdőtervezéshez kötődik. Mint a veszprémi erdőtervezési iroda vezetője, részt vett az erdőtervezés rendszerének megújításában, a tervezési útmutatók kidolgozásában és a térképészeti rendszer átalakításában.

Tudományos munkássága több erdészeti témát ölelt fel, melyek eredményeit 24 alkalommal önállóan vagy társszerzőként publikálta.

1995-től a szentgáli Hajagi Véderdő Ebt. tagjaként, annak hegyvidéki erdeiben valóslítja meg a gyakorlatban is elképzeléseit.

Egyesületi és szakmai munkássága mellett jelentős társadalmi tevékenységet is folytat. A Pro Silva Hungaria Díj kitüntetettje. Kiváló erdész, kitűnő ember, jó kolléga.

SZEKERES GYÖRGY
erdőmérnök

Pályafutása és egyesületi tagsága 1962. évben kezdődött a Balaton-felvidéken. Erdészetenél, majd az erdőgazdaság központjában különböző munkakörökben végezte elismerést kiváltó munkáját. Hosszú időn át volt felsőfokú vezető a Balaton-felvidéken és a Bakonyban gazdálkodó erdőgazdaságokban.

Egyesületünk Ellenőrző Bizottságának két ciklusban is tagja volt. Ebben a tisztségében hatékonyan segítette a helyi csoportok és az erdőgazdaságok együttműködésének erősítését.

Az Egyesületünkhöz fűződő viszonyának, elkötelezettségének kiemelkedő bi-

zonyítéka, amit a külső tényezők miatt megszűnni látszó Veszprémi Helyi Csoport életben maradásáért tett, amit több-magával felkarolt, és évek kitartó munkájával korábbi rangjára emelt.

Nevéhez fűződik az elsődleges és másodlagos fafeldolgozás gazdaságosságának értékelését lehetővé tevő információs rendszer kidolgozása.

A Veszprémi Akadémiai Bizottságban e témákban több előadást tartott. Az általa kidolgozott erdészeti tervezési rendszer oktatási anyag lett az ágazatunkban.

Mindennapjai legfontosabb feladata volt az erdőgazdálkodás szakmai követelményeivel alátámasztott eredménycentrikus gazdálkodás bevezetése és folyamatos biztosítása.

Neve nem csak a szűk szakmai körökben vált ismertté. Az erdőhöz, a természethez való kötődése a művészeti szintű fényképészeti tevékenységében testesült meg, s tette országos hírvé természetfotóssá. Az Erdészeti Lapokban számos esetben egészítette ki fotóival a különböző publikációkat.

Kaán Károly emlékérmét kapott

BÖRZSEI LÁSZLÓ
erdésztechnikus

1962-ben mint erdésztechnikus kezdte meg szakmai munkáját. A gyakorlati munkák megismerése és elsajátítása terén korán kitűnt lelkesedésével és szorgalmával.

1968-tól szövetkezeti erdészként elismerésre méltó munkát végzett két tájegységben.

Megszervezte a termelőszövetkezet erdészeti és faipari ágazatát, mely sok éven át kiválóan működött.

Az üzemtervezések megalapozása céljából részletes talajfeltárást és terepi értékelést végzett, mellyel nagyban segítette a célállományok megválasztását.

Nevéhez fűződik, hogy kidolgozta és bevezette a botlófűz-üzemmód motorfűrész technológiáját.

Önkéntes kezdeményezésére az ERTI-vel közösen 34 klónból álló fajtakísérletet állított be, melynek rendszeres terepi értékelését is elvégezte.

Csemetekertje híres, az általa termelt szaporítóanyag bel- és külföldön is keresett.

Sokrétű érdeklődését és kezdeményező-készségét bizonyítja, hogy hagyományos mezőgazdasági erőgépekre alakított ki közelítő és rakodó adaptereket, nagyberuházás nélkül.

Számos alkalommal vezetett szakmai bemutatókat a soproni erdészhallgatóknak és egyesületünk helyi csoportjainak.

A Győri Magánerdő helyi csoportnak 15 éven át volt elismert és megbecsült elnöke. A kiváló erdész nyugdíjba vonulása után is tevékeny.

STUBÁN ÁRPÁD
erdőmérnök

Egész szakmai munkássága a Balatonfelvidékhez és a Bakony erdejéhez kötődik.

Mint erdőgazdasági dolgozó újszerű technikai megoldásaival maradandót alkotott a Keszthelyi-hegység feltáró úthálózatának fejlesztésében.

28 éves erdőfelügyelőségi munkája során korrekt és hatékony kapcsolatot alakított ki az erdőgazdálkodók és az erdőfelügyelet között.

Nevéhez fűződik a Bakony Erdészeti és Faipari Rt.-nél a kocsányos tölgyesek felújításának kidolgozása és gyakorlati alkalmazásának bevezetése. A bakonybéli erdészettel közösen, az általa kidolgozott módszerrel sikeresen oldották meg a bükkösök szakszerű természetes felújítását, megszüntetve a költséges és sokszor eredménytelen mesterséges erdősfőtési módszert. Ennek a felújítási módnak köszönhetően a korábbi évek alatt felhalmozódott felújítási problémák megoldódtak, megszűnt a véghasználati korlátozás.

Sokoldalú képzettségét felhasználva az egykori tsz.-ek számára több éven keresztül elkészítette a használatukban lévő bányák geodéziai felméréseit, műszaki és gazdálkodási terveiket.

Az Erdészeti Egyesületnek 1963 óta tagja. Hosszabb ideig volt helyi csoport vezetője tag, majd összekötője a tsz. erdészeknek. Ez irányú munkája nagyban hozzájárult a termelőszövetkezetben dolgozó erdészek elismertéséhez.

Ars poeticáját, miszerint az „erdőhöz mindenekelőtt türelem, türelem és még egyszer türelem kell” többször idézik munkatársai.

Dr. VARGA SZABOLCS
erdőmérnök

Fiatalos lendülettel kezdte meg munkáját szülőföldjén, Nagykanizsán 1973-ban. Erdészeti műszaki vezetőként, szaporítóanyag-termelő üzem vezetőjeként, majd az Erdőgazdaság központjában erdőnevelési és erdővédelmi felelősként sajátította el a gyakorló erdőgazda mindennapi feladatait.

Már ebben az időben nagy érdeklődést mutatott az erdei életközösség megóvását és fenntartását szolgáló megoldások iránt; több dolgozatot készített e tárgyban. Munkássága az erdészeti szaporítóanyag-termesztés és az erdővédelem terén teljesedett ki, aminek

eredményeként került az ERTI Erdővédelmi Osztály élére. Négy év tudományos munka után 1987-ben pályázat útján a soproni Erdőmérnöki Egyetemre került főtitkárnak, majd 1991-től egyetemi oktató lett. Jelenleg az erdőmérnöki kar általános és oktatási dékánhelyettese, intézetigazgató. Kutatási területei a csemetékerti növényvédelem, a környezetkímélő erdővédelmi technológiák fejlesztése.

Számtalan köztestület és társadalmi szervezet tagja. Egyesületünkben 35 éve tevékenykedik. Alapító tagja, majd hosszabb időn át titkára, elnöke volt az Erdővédelmi szakosztálynak. Két ciklusban választmányi tag. Jelenleg is több szakosztályban dolgozik, előadásokat tart, programokat szervez. Kiterjedt társadalmi kapcsolatokat ápol, több szakirányú szervezet tagja.

Az erdész-társadalom ismert, elismert személyisége, egy személyben testesíti meg a gyakorlati szakembert, a kutatót, az oktatót. Elkötelezettsége az erdő iránt megkérdőjelezhetetlen.

Elismerő oklevelet kaptak: *Antal József, Ancsán György, Czirok István, Hajdú Imre, Iványi Miklós, Kristó László, Malgai Viktor, Nagy György, Nagy László, Németh János, Pagonyi Zoltán, Pap Zoltán, Puskás Zoltán, Simon László, Szabó Jenő, Szamosfalvy Károly, dr. Tóth Aladár, id. Varga István.*

Az Év Erdésze verseny győztese: *Vincze Béla*, ÉSZAKERDŐ Zrt. A helyezésével járó díjat a közgyűlés nyilvánosága előtt Cserép Jánostól vette át.

Cserép János ügyvezető elnök gratulált a kítüntetetteknek, megköszönte a tagságnak, a választmánynak, a volt elnökségnek mindazt a támogatást, amit az elmúlt négy év alatt munkájához kapott. Egyben biztosította az új elnökséget, hogy amíg módjában áll, minden erejével támogatja az egyesület további munkáját, melyhez az új elnökségnek kitarást és erőt kíván.

Ezután *Halász Gábor*, az OVB elnöke ismertette az egyesületi tisztújítás eredményét.

Jelentésében kiemelte, hogy az érvényben lévő választási szabályzat előírásainak megfelelően történt valamennyi képviselő megválasztása.

Ezután *Pethő József*, újonnan megválasztott elnök köszöntötte a közgyűlés résztvevőit.

„Tisztelt közgyűlés, hölgyeim és uraim, tisztelt külföldi erdész vendégek!

Tisztelt magyar erdészek!

Legelőször is a köszönetemet szeretném kifejezni elnökké választásom alkalmából! Meg vagyok hatva, mert nem gondoltam, hogy ilyen megtiszteltetésben részesülök. Tapasztalhatták, tavaly amikor elköszöntem – a számomra oly emlékezetes szombathelyi vándorgyűlésen –, akkor még nem gondoltam, hogy az élet ilyen változást hoz az életemben. Az Országos Erdészeti Egyesület különböző szintjeiről: a helyi csoportoktól, a szakosztályoktól, egyénektől, jött biztató megkeresések hatására felül kellett vizsgálnom a véglegesnek tűnő elköszönésemet. Úgy érzem, hogy tisztesség, becsület dolga e fontos tisztesség elvállalása. Érzem a feladat súlyát, a kinevezés megtisztelő voltát, a nagy felelősséget. Nem tudom, hogy érdemes vagyok-e rá. Azt kérem, mindenestre, hogy segítsék a munkámat, mert nagyon meg akarok felelni ennek a szerepnek.

Engedjék meg, mielőtt tovább folytatnám – új elnökként –, én is szeretnék gratulálni a kítüntetetteknek. Mindannyiuk számára erdészéletük legszebb pillanata következett el. További életútjukat jó egészség kísérje.

Másrészt csak az elismerés hangján szólhatok a rendezőkről. A vándorgyűlés rendezésére – az eddigiektől eltérően – merőben új megoldást választottak. A magánerdő-gazdálkodás, a természetvédelem, az erdészeti szolgálat és az államerdészeti példaértékű összefogását mutatták fel a Bakony térségében. Jó okuk volt erre, hisz az elmúlt másfél évtizedben, e vonatkozásban is, az ország erdőgazdálkodása számára is követendő utat mutattak. A vándorgyűlés mindig az adott térség erdészeti kultúrájának színvonalát reprezentálja. A látottak magas színvonala az újjá választott Országos Erdészeti Egyesület elnöksége számára is jó indítást jelentett.

Harmadsorban köszönetet szeretnék mondani az elődömnök *Cserép János* úrnak. Vezetése alatt stabilizálódott az Egyesület anyagi helyzete, s ez nem akármilyen tett volt. Vezérigazgató úr nyilván tudja, hogy az elnöki szerep egy életre kötelez, s az ebből fakadó biztos háttérre ezután is számítunk.

Utoljára még egyszer szeretném megköszönni az irányomban kifejtett támogatást, s azokat a kézfogásokat, amelyekkel a két nap során tovább erősítettek. Mindezeket munkámmal viszonozni szeretném.

Minden magyar erdész elnöke szeretnék lenni. Ebben a nagy csapatban

nemcsak az erdészszakmát gyakorló emberek vannak, hanem benne van a társadalomnak az a színes forrataga, amelyik velünk együtt az erdőért dolgozik, de jó részük ebből is él. Mindenképpen szeretném feloldani az ellentmondások és félreértések sorát, járhatóvá akarom tenni az erdei utunkat, amelyen csak jó irányban lehet haladni – igen a természetvédelemmel együtt. Minden magyar erdész érdekét képviselve, az erdők iránti maximális elkötelezettség jegyében szeretnék dolgozni. Tisztában vagyok azzal, hogy a rendszerváltozás utáni legnehezebb négy esztendő következik. Nemcsak a magyar nemzet, hanem szakunk szempontjából is bonyolult időszak vár ránk. Széchenyi István mondta: „Páratlan élmény magyarnak lenni, de nem kifizetődő dolog.” Én még hozzátenném: Páratlan élmény magyar erdész-

nek lenni, és azon dolgozunk, hogy az kifizetődő dolog is legyen.

Ahhoz, hogy igazán jól építkezzünk, mindenképpen a múlt értékeire kell alapozni. A múlt szellemi értékeinek ismeretén épülhet fel a jelen valósága és a biztos jövő. Az Országos Erdészeti Egyesület méltó előadásban emlékezett önállóvá és magyarrá válásának 140. évfordulójára. Felemelő és bátorító érzés volt szembesülni szakmánk történelmével, de tanulságos is a közel másfél évszázad elemzése. Talán nem erőszakolt, ha szakmánk mérföldköveit összekapcsoljuk nemzetünk sorsfordulóival (1867.; 1920.; 1945.; 1956.). Az is megalapozott felismerés lehet, hogy e folyamatokat mindig kísérte kiemelkedő személyek, szaktekintélyek megjelenése, ami mindig magával hozta az erdészeti ügyének jó irányba vitelét.

A magyar erdészeti nagyságai közül

néhány személyt szeretnék kiemelni. Az első természetesen *Bedő Albert*. A kapitalizálódás dzsungelében, amikor az erdőirtás félelmetes méreteket öltött hazánkban is, amikor mindent átszöött a tőke imádata, ki merte jelenteni, hogy csak akkor őrizhető meg a magyar erdő, ha az állam el nem évülő kezében van. Ez lenne az első, amit a programom legfontosabb pontjának szeretnék megjelölni. Az állam el nem évülő kezében van biztonságban erdeink jövője. Nyitottságunkat hangsúlyozva el kell magyarázni az állam legilletékesebbjei számára, hogy ez mennyire fontos ma is. Magyarul: nincs helye az állami erdők privatizációjának. Ez egy kivétel, de kőbe vésett kivétel, mert csak így biztosítható, hogy az 1,1 millió hektár erdő összetett, nem privilegizálható értékei mind a tízmillió magyar ember számára hozzáférhetővé váljanak. Másrészt az e mögött dolgozó erdőgazdaságok bizonyítják, hogy állami keretek között is lehet hatékonyan gazdálkodni. De az sem elhanyagolható, hogy mindez egy biztos háttér a korszerűsödő, gyarapodó és új erdőterületeket létrehozó magánerdő-gazdálkodás mögött.

Történelmünk mélypontja a trianoni katasztrófa, szakmánk számára is helyrehozhatatlan következményekkel. Ebben a reménytelen helyzetben is akadt egy igaz erdész. *Kaán Károly* személyében, aki megmutatta a járható utat. Vagyis, a nemzeti érdekeknek csak az az erdőgazdálkodás felel meg a legjobban, amelyik a magyar erdőt a köz- és a magánérdekek javára hasznosabbá és jövedelmezőbbé tudja tenni. Nyolcvan év eltelté után még mindig nagyon fontos vezérlő elv szakmánk gyakorlására, de megértésére is.

Ezután következett a II. világháború utáni sokkhatást kiváltó erdőállamosítás,

azt emberléptékű keretbe foglaló erdészek csapatával, akik később megtalálták az egyetlen jó megoldást hazánk 11 %-os erdőszűltségének napjainkra 19%-ra emelésével. *Májer Antal* e tettek egyik markáns képviselője így vall erről: „Olyan eredmények születtek, amelyekről a magyar erdészek minden szakmai tudásuk és lelkesedésük ellenére sem álmodhattak.” De nincs megállás, ez a következő vezérlő elv, de most már az erdőterület-növelő erdészkedést a magánerdő-gazdálkodók kezébe kell átadni, s erre nagyon jó példával szolgált a Vándorgyűlés.

E gondolatmenet zárását jelentse 1956 szellemi traumájából talpraálló és egy átfogó erdőgazdaság-fejlesztést megvalósító nemzedékre, és az európai kultúrát Amerika földjére vivő külföldi szakadt magyar erdészek tettére történő emlékezés.

Az előzőeket összefoglalva a nem erdész kollégákhoz is kiemelten szeretnék szólni. Nagyon fontos, hogy megértsék, munkánk három szereplőre korlátozódik: az erdő és a társadalom a két szélő pólus és középen mi, a közvetítők vagyunk. A döntő az erdő és a társadalom kettőse. Ez a társadalom elvárása és az erdő teljesítőképessége között feszülő ellentétet jelenti. Itt az erdészeknek a legjobb szakmai tudásuk szerinti

feloldó szerep jut, ennek felismerése először és legmarkánsabban Mária Terézia rendeleteiben testesült meg.

Sose felejtsek el, a társadalom az erdő minden kincsét igényelte és ma is igényli, és ez nem is baj. Az ember földi létében mindig valamilyen formában kapcsolódott az erdőhöz, melynek kincseire szüksége volt. Ez ma is így van. Nem hunyhatjuk be farizeus módjára szemünket. A modern társadalom újszerű igényeivel – papír, bútorkészítés, épület, csomagolás, raktározás, tüzelés stb. – mérhetetlen terhet rak az erdő „vállára”. A magyar társadalom is rohamléptekkel halad, az évi 8-10 millió m³ faanyag-igény felé. A magyar erdésznek itt van a közvetítő szerepből eredő nagy felelőssége. Lehet bármilyen a társadalom igénye, ezek kiegyenlítése az erdő kárára nem történhet. Ennek eldöntésére – szakmai tudásunk alapján – mi vagyunk hivatottak. Fogadják el, mi vagyunk az erdő ismerői, legjobb kezelői, de védelmezői is. Mind a magán-, mind az állami erdők közel 2 millió hektárját – érzékenységüket figyelembe véve – azonos szemléletben kell kezelni, a terhek arányos elosztása mellett. Ez csak egy szervezeti rendszerben, azonos szakmai elvek figyelembevételével történhet, ez a negyedik nagyon fontos vezérlő elv. Szerencsések is vagyunk, mert a mérsékelt égöv kiegyenlítő szerepe jó adalék munkánk megbízható viteléhez.

Ahhoz, hogy ez a munka tökéletes legyen, hogy az erdész minden szintjén megfeleljünk a szakmai követelményeknek, a rendszerváltás tükrében bekövetkezett töréseket ki kell javítani. Ahhoz, hogy ez sikerüljön, ahogy Széchenyi István mondta: „ne másokban, külső körülményekben, de főként önmagunkban keressük a hibát, magunkat nemesítsük jobbra, hatékonyabbra”.

Meg kell őriznünk hivatásunk morálját, ami szakmai tudásra, közösséget összetartó szociális érzékenységre, szolidaritásra épül.

A befejezés nem lehet más, mint a Bedő Albert legnagyobb erdészünk hozzánk intézett egyik utolsó mondata, mely így hangzik: „szeressük hazánkat, nemzetünket, szakunkat hűséggel, egyetértéssel, összetartással”.

A résztvevők névsora

Almási István, Almási János, Ámrahám Gábor, Ancsán György, Andrásévits Zoltán, André Zoltán, Annamaria Spann, Antli István, Apatóczy István, Aranyosi Imre, Árki Pál.

Babics István, Babos Imre, Bajnai Csaba, Bajner Attila, Bak Julianna, Bakó Csaba, Bakonyi Imre, Baksa Gábor, Balázs László, Bálint Józsefné, Bálint Sándor, Balogh Imre, Balogh József, Balogh László, Bányai Péter, Bárány János, Barkóczy István, Barnóczy Pál, Bekő Balázs, Benedek Árpád, Béni Kornél, Benke János, Benkőné Polner Katalin, Berényi Gyula, Bergmann Károly, Józviak Bernard, Billik Miklós, Bircher Gyula, Birck László, Bíró Ferenc, Blazsev Zsivkó, Boda Zoltán, Bodolay B. János, Bodor Dezső Károly, Bodor Károly, Bodor László, Bogdán József, Bognár Gábor, Bognár Tibor, Bordács Sándor, Borhi Dénes, Borka Viktor, Boros Vivien, Borzási Béla, Bőr Attila, Börzsei Ferenc, Börzsei Gyula, Börzsei László, Börzsei László, Börzsei Lászlóné, Börzseiné Maar Zita, Börzseiné Saru Edina, Buday Péter, Bugner Sándor, Bukri Julianna, Buliczka János, Bunevác Győző, Burján Árpád, Bús Mária.

Civa Mihály, Csala Flórián, Csányi Anita, Csapó József, Cserép János, Csiha Imre, Csóka János, Csóka Péter, Csókás Balázs, Csomós László, Csontos Péter, Csordás

Köszönöm figyelmüket!

Üdv az erdészeknek! Jó szerencsét!”

A narrátor ezután a következőket mondotta:

A 137. vándorgyűlés sikeres befejeztével, kérem *dr. Markó Lászlónét* a Magánerdőtulajdonosok Veszprém Megyei Egyesületének elnökét, *Horváth László* urat, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatóját és *Kulcsár Zsolt* urat, a HM

Nagy László, Csordás Nagy Lászlóné, Csurgó Csaba, Czebei Sándor, Czeglédi Lajos, Czírok István, Czita Gábor.

Dalvári Vince, Danics László, Danku István, Dávid József, Dávid Lajos, Deák Bárdos Péter, Debreczeni Ferenc, Dégi Zoltán, Detrich Miklós, Dézsi Károly, Diósi Gyula, Diósi Gyula, Dobó Béla, Dobó István, Dobó István, Dobos Zsolt, Dobro Csaba, Dobroszláv Lajos, Dománé Pauer Zita, Domján István, Dóró Katalin, Doros István, Doros Istvánné, Dózsa László, Drenyovszky András, Dudás László Péter, Duska József.

Ecsegi László, Ecseginé Tima Katalin, Ékes Zoltán, Éles Csaba, Encsi Csaba.

Fábián Balázs, Fábián Tamás, Farkas Attila, Farkas Zsuzsanna, Fazekas József, Fecser István, Fehér István, Feiszt Ottó, Ferenc József, Ferencz László, Ferenczi Tamás, Filák Attila, Fírbás Nándor, Fodor Béla, Folcz Tóbiás, Főrizs Zoltánné, Földesi Kálmán, Fridél Veronika, Fritsch Ottó, Fucskár Gábor, Fuják József, Führer Ernő,

Gál Imre, Gál László, Fritz Ganster, Garamszegi István, Gembiczki Ferenc, Gémesi József, Gerely Ferenc, Gerencsér Ferenc, Gerencsér Kinga, Gézy Béla, Göber Zoltán, Golovics Menyhért, Gombási Károly, Górné Lajos, Górné László, Gőbölös Péter, Gönczi István,

Verga Zrt. vezérigazgatóját, adják vissza az Egyesület Vándorzászlaját *dr. Pethő József* elnök úrnak, aki azt a 2007. évi Vándorgyűlés házigazdájának, *Kiss Bélának*, a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. vezérigazgatójának továbbadja megőrzésre.

Az emlékszalagok felkötése után az Erdészhimnusz hangjaival ért véget a közgyűlés.

Gősi István, Gregán Zoltán, Greguss László, Grób Márta, Gróf András, Gyulás Imre,

Gyenes István, Gyenes Károly, Gyergyák Lajos, Gyimóthy Károlyné, Gyöngyösi Csaba, Györkös Károly, Gyurkóné Bambek Valéria, Gyürky János.

Haidinger György, Hajdú András, Hajdú Ferenc, Hajdú Imre, Hajnal Imre, Halápi Nándor, Halász Gábor, Halmos Zoltán, Hámori Tibor, Hanzel János, Haraszi Gyula, Harhai László, Hartyáni Zoltán, Hatos Tamás, Hegedűs Attila, Hegyi Higin, Heim Márton, Heincz Attila, Héjj Botond, Helmrich Tamás, Herceg József, Herczeg Katalin, Herpay Imre, Hípság István, Hirner Ferenc, Hoffmann András, Hohmann Krisztina, Holdampf Gyula, Hopp Tamás, Horgosi Zsolt, Horváth Alexandra, Horváth Attila, Horváth Béla, Horváth Elek, Horváth Ernő, Horváth Ferenc, Horváth Gyuláné, Horváth József, Horváth Karolina, Horváth László, Horváth Mátyás, Horváth Péter, Horváth Sándor, Horváth Tibor, Hugyeczk László, Hujber János.

Illés Péter, Imre János, Istenes József, Istvánffy Alexandra, Ivancsics Lajos dr., Iványi Tamás,

Jakab Attila, Jámber László, Janács Gergő, Jankovics László, Jánoska Ferenc, Jasper Attila, Johanidesz Péter, Józsa László, Juhász Pál, Jung László,

Kádár László, Kaitz Zoltán, Káldy József, Kalinczák Péter, Kálmán Csaba, Kamondi László, Kapcsándi János, Kara Miklós, Kárászné Ács Borbála, Karnis Gábor, Kasza Viktória, Kató Sándor, Katona Zoltán, Kauffmanné Pósa Piroska, Kauzli Dezső, Kavelli Tamás, Kecskés Gyula, Kelemen Csaba, Kercselics Balázs, Kercselics József, Kertész László, Kertész Szabolcs, Keskeny József, Keszei István, Keszi László, Király Pál, Kirchkeszner Tamás, Kiss András, Kiss Attila, Kiss Béla, Kiss Éva, Kiss Gyula, Kiss János, Kiss László, Kiss Tamás, Kiss Zsolt, Kissné Szabó Gabriella, Franz Kitzing, Irene Kitzing, Klemenicsics András, Klement Zoltán, Kocsis György, Kocsis Mihály, Kocsó Mihály, Koffler Horst, Kohajda Csaba, Koleszár István, Kollwenz Ödön, Kollwenz Péter, Kolozsvári Ákos, Kondor Antal, Kónya Tibor, Korbonski Bogdánna, Korn Ignác, Kóródi Sándor, Kotány György, Kovács András, Kovács Barna, Kovács Gyuláné, Kovács Sándor, Kovács Tibor, Kozma Béláné, Kozma Péter, Kőhegyi Ernő, Kőkény István, Köveskúti Zoltán, Kriskó András, Kulcsár Zsolt, Kutas Lajos, Kuzma Józsefné, Kürthy Lajos, Kürtösi András,

Lábas Péter, Laki László, Lantos Zoltán, Lányi Zsolt, László Péter, Dipl. Ing. Tibor Lebocky, Léránt János, Lett Béla, Limp Tibor, Lincmajer Veronika, Liptai Gábor, Lócsi Gyula, Olaf von Loewis of Menar, Sibylle von Loewis of Menar, Lomniczi Gergely, Lugossy Zoltán, Lugosy Jenő, Lukács Sándor, Luzsi József, Luzsinszki Tamás,

Macsek Lajos, Madácsi Sándor, Magas László, Magyar Ferenc, Major László, Major László, Major Zsolt, Majoros Gábor, Mák József, Makra Zsuzsa, Mándoki Stella, Markó Lászlóné, Marosi György, Marth József, Marton András, Marton Imre, Martos Géza, Matáncsi János, Máté János, Roth Mattea, Matyasovszky Albert, Matyók József, Megyeri Ákos, Melegh Zsolt, Merkel Gábor, Merkel Gáborné, Mertz Zsolt, Mester Gézné, Mesterházy József, Mészáros Gyula, Mészáros Károly, Mészely Attila, Mészelyné Gólya Rita, Roland Migende, Mihályi Ferenc, Mikesz Zoltán, Mocz András, Molnár Károly, Molnár László, Monori Alfréd, Mufics Ferenc, Müller Attila,

Nádas József, Nagy Attila, Nagy Frigyes Vince, Nagy György, Nagy József, Nagy Lajos, Nagy László, Nagy Péter, Nagy Tamás, Nagy Zoltán, Naszladi Géza, Németh Attila, Németh János, Németh József,

Németh Lajos, Németh László, Németh Péter, Németh Sándor, Németh Szilveszter, Németh Vince, Némethi Kálmán, Néráth Imre, Novák Zoltán, Nyíró Sándor,

Ocsovai Zoltán, Orbók Ilona, Orbók Sándor, Ormos Balázs, Oroszi Sándor, Orvos József, Osváth András, Oszkó István, Óz Zoltán,

Pál Andor, Pál Lajos, Palánkai Béla, Palánki Gábor, Pálfi Anikó, Pálhalmi János, Palkovics Zoltán, Páll Balázs, Páll Balázné, Pallagi László, Pálmai István, Pápai Gábor, Pápai Tamás, Pápay Sándor, Papp Zoltán, Partos László, Peer László, Perl József, Perl Szabolcs, Perpék Arnold, Pethő József, Pethő Józsefné, Péti Miklós, Pintér Csaba, Pintér Eszter, Pintér István, Pintér Ottó, Piritay Csaba, Popovics Mihály, Poropaticz István, Pósa József, Pósan Miklós, Pósan Zoltán, Posta János, Puskás Lajos, Puskás Zoltán,

Rácz Zoltán, Reichart László, Reményfy Lászlóné, Rencsi Gábor, Renkő Károlyné, Renner Tiborné, Répászky Miklós, Restás Gábor, Révész László, Ripszám István, Ritka Szabolcs, Rónai Ferenc, Rostáné Reményfy Rita, Rujzam Antal, Ruzsics Balázs,

S. Gyórfi Géza, S. Nagy László, Samu László, Sánta István, Sári Zsolt, Sárvári János, Scheibenhoffer János, Schiberna Endre, Schmotzer András, Schmotzer Andrásné, Schreinerné Sipos Mária, Schumacher István, Heidi Schwarzfischer, Manfred Schwarzfischer, Sebők Miklós, Sere Ferenc, Seresné Gyenes Tünde, Siffér Sándor, Silinger András, Simkóné Renáta, Simon Attila, Simon József, Simon László, Simon Sándor, Sinka László, Sipos László, Sípos László, Sipos Péter, Sipos Sándor, Sipos Viktor, Sódar Pál, Sódor Márton, Jozef Spann, Spingárr Péter, Sponga József, Sponga Józsefné, Stánicz László, Steinbach Pál, Stróbl László, Stubán Árpád, Stubán Árpádné, Stubán Zoltán, Supán Gyula, Süle József,

Szabó Gábor, Szabó Gergely, Szabó Imre, Szabó János, Szabó Jenő, Szabó József, Szabó Károly, Szabó Lajos, Szabó László Gábor, Szabó Sándor, Szabó Szilárd, Szabó Tibor, Szabó Vendel, Szabó Zsolt, Szakács István, Szakács László, Szakács Sándor, Szakács Sándorné, Szakos György, Szalai Károly, Szalontai Zoltán, Szamosfalvi Károly, Szamosi Jánosné, Szántó László, Szász Tibor, Száva Tamás, Szedlák Tibor, Szekán György, Szekeres György, Szekrényes Tamás, Széles Attila, Szeles Bertalan, Szemerédi Mik-

lós, Sente László, Szentpéteri Sándor, Szép Tibor, Szepesi András, Szerémy Péter, Szi Benedek Sándor, Szigeti Ferenc, Szikra Dezső, Szilágyi József, Szívós Béla, Szolnoki Gyula, Szőnyi János, Szukhentrunck Imre, Szuromi László, Szűcs Dezső, Szűcs Ferenc,

Takács József, Takács László, Támba Miklós, Támba Miklósné, Támis Norbert, Taranyi Ádám, Tátrai Gábor, Tátrai Tibor, Temesvári Erik, Thomas Baschny, Tihanyi Gyula, Tili Attila, Tímár György, Tímár József, Toller Zoltán, Tomosi Lajos, Torok Jenőné, Toronyi Márton, Toronyi Mártonné, Tóth Andrásné, Tóth Antal, Tóth Attila, Tóth Ferenc, Tóth Zoltán, Tóth Zsolt, Tölgyfa Gábor, Török András, Török Imre, Török Tibor, Tőzsér Tibor, Tronovics Zoltán, Tunner Katalin, Turóczy Balázs,

Udvári Zoltán, Ugró Sándor, Urbán Pál,

Vadas Ferenc, Valent Sándor, Vánca Gábor, Varga Antal, Varga Attila, Varga István, Varga László, Varga Péter, Varga Szabolcs, Varga Szabolcsné, Varga Tibor, Varga Zsolt, Varró János, Vasas Ernő, Vaski László, Vaspöri Ferenc, Vass Sándor, Végvári Gyula, Vereb István, Verner Zsolt, Vers József, Vezse Péter, Vezsenyi Imre, Viharos Zsolt, Vilmányi Márton, Vincze Béla, Vincze Lászlóné, Virágh Zoltán, Vízhányó László, Vörösmarty Zoltán, Vörösváczi Mónika,

Zachar Miklós, Zalai Krisztina, Zámbo Gábor, Zámbo Péter, Zoltán János, Zongorné Mátrai Piroska.

A fotókat készítették: *Detrich Miklós, Mesterházy József, Ormos Balázs, Pápai Gábor, Péti Miklós, Szekeres György, Szikra Dezső.*

A helységek 150 évvel ezelőtti állapotleírását *Fényes Elek: Magyarország geographiai leírása*-ból (1851) idéztük.

A közgyűlés műsorvezetője *Vadász Krisztina*, a helyi televízió bemondónője volt.